

תיאטרון
באר-שבע

תרגום: אלי ביד'אווי

בימוי: גדי רול

מאת: ז'אן קוקטו

הזרים איומים

שירים שמושמעים בהצגה:
Nina Simone (Jacques Brel) -
Ne Me Quitte Pas
Emerson, Lake and Palmer -
C'est La Vie

הצגה ראשונה: 31/12/2016
משך ההצגה: שעה וארבעים וחמש דקות
(ללא הפסקה)

עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג
צילום תוכנייה מעיין קאופמן
צילום תמונות שער אילן בשור
עיצוב שער פרופגנדה

תיאטרון באר-שבע
במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע
טל: 08-6266444 חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

בחסות:

 משרד התרבות והספורט

 עיריית באר-שבע

 הרשות לפיתוח הנגב

 המשרד לפיתוח הנגב והגליל

מאת ז'אן קוקטו
בימוי גדי רול

תרגום אלי ביד'אווי
תפאורה כנרת קיש
תלבושות יהודית אהרון
תאורה פליס רוס

עריכה מוסיקלית ומוסיקה מקורית אלדד לידור

שחקנים (לפי סדר הא"ב)

שירי גולן - איבון

אביגיל הררי/גייד דייכס וויקס - מדלן

תום חגי - מישל

נעמי פרומוביץ' - לאו

אמיר קריאף - ז'ורז'

**בהסכמתו האדיבה
של מר פייר ברז'ה
נשיא ועדת ז'אן קוקטו**

COMITÉ
Jean Cocteau
www.jeancocteau.net

ראיון עם במאי ההצגה גדי רול

ש: מה הופך את המחזה לרלוונטי לדעתך?

ת: כמו כל אומנות, טוב לתיאטרון אם הוא עוסק במצב האדם, ומצב האדם בשיאו, כפי שהוא ניתן במחזה הזה, הוא סופר רלוונטי. "זה שכולנו דפוקים לא אומר שאי אפשר להיות בני אדם." במצב של "דיסלוקציה" ואובדן משמעות של הערכים הבן אדם נצמד לדבר אחד וזה האגו שלו. כל השאר כבר לא באמת משנה מבחינתו.

ש: איך היה המפגש הראשוני שלך עם הטקסט?

ת: אני כבר הרבה שנים עוסק בעיקר במחזות קלאסיים. הטקסט ב"הורים איומים" משך אותי מכוון שמחד זהו טקסט ריאליסטי ומאידך לגמרי לא.

לאחר שקוקטו סיים את הסיבוב האוונגרדי והסוריאליסטי שלו הוא חזר למחזה הזה במטרה להמציא את הריאליזם מחדש. קוקטו אף הצהיר שהוא מתכוון לכתוב מחזה בולווארד ברמת הטלנובלה על סף המופרכת, כדי לתפוס את תשומת הלב של הקהל וברגע שהקהל כבר נשבה בקסם התיאטרלי ויושב בנוח בכיסא להציג לו טרגדיה.

לאורך החזרות איכות הכתיבה הסתברה מרגע לרגע. הטקסט התגלה כמאתגר יותר, עמוק יותר. המחזה במכניזם שלו הוא כמו טרגדיה של אוריפדס בתוך קומדיה של פיידו.

ש: מה היו האתגרים שצצו במהלך בחזרות?

ת: מכיוון שהמחזה סופר אינטנסיבי, גדוש במצבי קיצון על סף המופרך וכתוב ב'שיפטים' מרגע לרגע. צריך היה להיזהר ממריחות מברשת גסות ולכן נדרשת מהשחקנים עבודה מאוד משוקללת ומאוד קפדנית.

ש: עם מה היית רוצה שהקהל יצא לאחר הצפייה בהצגה?

ת: אני לא חושב שזה שונה מהפקה להפקה. תמיד אנחנו חוזרים לאותו המקום. השאיפה היא שהצופה יפגוש לרגע את עצמו אפילו לאלפית השנייה ולא חשוב באיזה מישור. המישור הרגשי הפסיכולוגי או האינטלקטואלי, המטרה היא לזמן לצופה פגישה עם עצמו.

"זה שכולנו דפוקים לא אומר שאי אפשר להיות בני אדם."

לאו, מערכה שלישית, תמונה ראשונה

דבר המתרגם | אלי ביז'אווי

שעתה הגדולה של קטנות-הנפש

"הורים איומים" הוא מחזה שאת ייחודיותו הבנתי תוך כדי מלאכת התרגום והחוויה שהעבירה בי. זכרתי "בגדול" מדובר במלודרמה משפחתית אקסצנטרית, אבל במהלך העבודה לא יכולתי שלא לחוש ולהבחין בשני דברים:

לא משנה עד כמה הסיטואציה קיצונית או בלתי מתקבלת על הדעת, כל אחת מהדמויות פועלת בהיגיון עקבי, מפורט (ומתקבל על הדעת) משלה. ההליכה על החבל הדק שבין האפשרי למופרך הייתה לוליינות מעוררת השתאות. כמו כן, בניגוד למלודרמה סטנדרטית, לא ניכר שום מאמץ מצד המחזאי ליצור בנו אמפטיה עבור דמות זו או אחרת, הוא מעמיד בפנינו פורטרט עגום, קודר וכואב, שהאמפטיה היא תוצר שלו. תוך כדי תרגום מצאתי עצמי להפתעתי, מזדהה, ולו לרגע, עם כל אחת מהדמויות. אומללות, אגואיסטיות ואכזריות ככל שיהיו. הייתה לי תחושה שהמחזאי מבקש להעניק במה מכובדת לא לגדלות הנפש, כי אם לקטנותה.

וכך כותב קוקטו: "במחזה מודרני, דומני שהאתגר הוא ליצור משחק גדול-מהחיים ולהישאר צייר נאמן של חברה שוקעת. ניסיתי לכתוב כאן מחזה, שהיה קומדיה אלמלא מהלך הסצנות והמכניזם של הדמויות היה דרמטי". הוא מבקש לכתוב בסיגנון התיאטרון הפופולארי (BOULEVARD) אך בו-בזמן לצייר פורטרט שלו. (המחזה עשיר במטא-תיאטרליות שקטה, עם או בלי מודעות של הדמויות, דבר שכדאי לשים לב אליו.)

קוקטו לוקח תמה וודווילית וכותב אותה כטרגדיה. התוצאה היא כמעט נגטיב של "מחזה סלון מלודרמטי קלאסי": זה ניסיוני, זה מורכב, זה מטריד, זה לא משתדל למצוא חן או לעורר הזדהות ועם כל זה (או בזכות כל זה): זה אנושי להחריד. "אני שקר שתמיד אומר את האמת", הוא כתב באחד משיריו ולתחושתו זה שהוא עושה גם בפיקציה התיאטרלית שלפנינו.

מעבודת ההכנה עם גדי ומהצצה לחדר החזרות, עושה רושם שהצלילה המעמיקה של קוקטו סחפה את העוסקים במלאכה כולם, ואני מרשה לעצמי להודות לו בשם כולנו.

צפייה מהנה.

לרוב כאשר מדברים על התחלואות הנלוות למחלת הסוכרת מתמקדים באזכור של מחלות גופניות כמו למשל מחלות שפוגעות בכליות, בכלי הדם, בלב ועוד. עם זאת, למרות שרבים לא מודעים לכך, ממחקרים רבים שבוצעו בתחום נראה כי מחלת הסוכרת מקושרת גם לעלייה בסיכון ללקות בהפרעות נפשיות. נראה כי חולי סוכרת נמצאים בסיכון מוגבר לחלות בדיכאון - לפי מחקרים עדכניים שבוצעו בתחום נראה כי שיעור הסובלים מדיכאון בקרב חולי הסוכרת נע בין 11%-43% ולרוב נוטה להיות חמור ואף כרוני.

ש: מה מוביל למה?

ת: ניתן לומר שדיכאון וסוכרת מנהלים יחסי גומלין מורכבים ושהאינטראקציה בין המחלה המטבולית להפרעה הנפשית גורמת להעצמה משותפת באפקט סינרגטי הרסני.

כך למשל לפי מחקרים מסוימים דיכאון מהווה גורם סיכון להתפתחות של סוכרת ולפי מחקרים אחרים נראה כי סוכרת היא גורם סיכון לדיכאון. באופן עקרוני אנשים דיכאוניים פחות שומרים על הבריאות שלהם מאנשים שאינם דיכאוניים וחולים במחלות כרוניות באופן כללי נוטים לסבול יותר מדיכאון. בהתאם לכל האמור לעיל ישנה חשיבות עליונה לטיפול הן בדיכאון והן בסוכרת על מנת למנוע את הסיבוכים האפשריים של כל אחד מהמצבים בנפרד ואת ההשפעה ההדדית.

ש: מהם גורמי הסיכון לדיכאון בקרב חולי הסוכרת?

ת: ישנם גורמי סיכון רבים מספור שיכולים לגרום להופעת דיכאון בקרב חולי הסוכרת ומפאת קוצר היריעה נזכיר רק כמה מהם על קצה המזלג להלן:

עישון, עודף משקל, מגדר - נשים סובלות מדיכאון בשכיחות גבוהה יותר מאשר גברים, קיום של מחלות אחרות בנוסף לסוכרת, אירועי חיים מסוימים בעלי אופי שלילי, דרגת החומרה של הסוכרת - ככל שהסוכרת מתקדמת יותר וקשה יותר כך הסיכון לדיכאון נהיה גבוה יותר, איכות חיים ירודה, מערכת תמיכה מצומצמת, שימוש באלכוהול.

מאפייני הדיכאון:

ירידה במצב רוח, חוסר עניין והנאה מרוב הפעילויות והעיסוקים, שינוי בתאבון, הפרעות שינה, אי שקט, אפתיה, עייפות ואובדן אנרגיה, תחושת חוסר ערך עצמי או אשמה, שינויים קוגניטיביים, מחשבות פסימיות וייאוש, מחשבות על מוות ו/או מחשבות אובדניות.

תעלוליה של סופי

מישל בנם של איבון וג'ורג' מכנה את אימו בשם החיבה סופי. מי זו אותה סופי?

הרוזנת סופי דה סגיר חיה בין השנים 1799-1874 בפרז והייתה סופרת ילדים, בתו של הגנרל רוטופצ'ין (הידוע כמצביא ששרף את העיר מוסקבה בשנת 1812). והייתה ידועה בילדותה כילדה שובבה וחובבת מתיחות, שהוריה ניסו לדכא בעזרת חינוך קפדני.

לאחר נישואיה לאז'ן דה סגיר, קצין צרפתי ממעמד האצולה, קיבלה סגיר את אזרחות בעלה, ועברה לגור בצרפת. רוב חייה עברו עליה בקרב חוגי החברה הגבוהה של צרפת, ורק בגיל 57 החלה בקריירה ספרותית.

הספר הידוע ביותר שלה, "תעלוליה של סופי", יצא לאור בשנת 1859.

הספר מתאר את תעלולי ילדה בעלת דמיון מפותח וחסרת משמעת, דמות שהייתה מבוססת בחלקה על סגיר עצמה בילדותה.

במהלך השנים הבאות פרסמה סגיר יותר מ-20 ספרים, שכונסו יחד תחת הסדרה המפורסמת הספרייה הוורודה, וזכו להצלחה רבה בצרפת בפרט, ובעולם בכלל.

רבים מספריה תורגמו לעברית, רובם על ידי יצחק לבנון.

תסביך אדיפוס | מתוך ויקיפדיה

תסביך אדיפוס הוא השם שניתן על ידי זיגמונד פרויד לתסביך בפסיכואנליזה שבו ילד מאוהב באימו ומקנא באביו שנתפס על ידו כמתחרה שלו.

התסביך נקרא על שם אדיפוס, מסיפור המיתולוגיה היוונית והמחזה של סופוקלס "אדיפוס המלך". פרויד התייחס לראשונה לאדיפוס בהקשר הפסיכולוגי במכתב שכתב ב-1897 על "כוחו המרתק של אדיפוס המלך"; הוא שאל את הדימוי מהטרגדיה היוונית כדי להסביר את הנוירוחה אצל הגבר. את המונח "תסביך אדיפוס" טבע לראשונה פרויד במאמרו "סוג מיוחד של בחירת אובייקט שעושה האדם" משנת 1910. פרויד מייחס לכלל זכר תשוקה מינית לאם וקנאה רצחנית כלפי האב.

פרויד האמין כי חולים רבים לא הצליחו להתגבר על רגשות ילדות שרוב האנשים מצליחים לכבוש; אלה הם האהבה לאם והקנאה לאב. לטענתו, האב הוא המתחרה המיני של הילד על אמו, בפועל או בכוח. כשהתחושות המיניות הילדותיות של הילד כלפי אמו מציפות אותו, על פי פרויד - הילד מפתח שאיפה למות האב, ופנטזיות על "הצלתה" של האם מידי אביו ונטילת מקומו. משאלות לא-מודעות אלו מעוררות חרדה בלב הילד שמא אביו יסרס אותו כנקמה על רצונו לסלקו, במה שקרוי "חרדת סירוס". פחד זה הוא שגורם לו להשלים עם מקומו של אביו בסופו של דבר, ולוותר על אהבתו המינית כלפי אימו. נערים מתגברים בדרך כלל על התסביך על ידי התקת רגשותיהם המיניים לנערות בנות גילם.

על פי התאוריה של פרויד, ילד שגדל עם דמות אב מרוחקת או עם אם מפתה או ילד הגדל במשפחה חד הורית שחסרה בה דמות אב, יחווה קושי רב יותר להשתחרר מאהבתו הילדותית לאימו. לדעתו של פרויד מאחורי רוב הנוירוזות של האדם בבגרותו עומד אי פתרון של התסביך האדיפלי. המושג המקביל אשר מתייחס לבת החושקת באביה נקרא "תסביך אלקטרה".

ז'או קוקטו | מחזאי

נולד 5 לילוי 1889 בעיירה מזון-לאפיט שבחבל איל-דה-פראנס שבצרפת. קוקטו הוא משורר, סופר, מחזאי, במאי קולנוע וצייר צרפתי. למרות כישורותיו הספרותיים והאמנותיים החשיב את עצמו קודם כל למשורר, ואת כל יצירותיו - לשירה. ספר שיריו הראשון "מנורת אלאדין" התפרסם בשנת 1908 כשהיה קוקטו בן 19. ספר זה זיכה את קוקטו בכרטיס כניסה לחוגי הבוהמה בפריז. בזמן מלחמת העולם הראשונה שירת קוקטו כנהג של הצלב האדום.

קוקטו ויצירותיו השרו את רוח הסוריאליזם והשפיעו על התפתחות הגל החדש באמנות ובספרות. ז'אן קוקטו היה הומוסקסואל מוצהר ופרסם דברי ביקורת רבים נגד אלה שתיעבו את ההומוסקסואליות. אחד מיחסיו הממושכים ביותר היה עם שחקן הקולנוע ז'אן מארה ששיחק בסרטיו.

קוקטו התיידד עם מרסל פרוסט, אנדרה ז'יד ומוריס בארס, ומאוחר יותר הכיר גם את גיום אפולינר, פאבלו פיקאסו, אמדאו מודיליאני ואמנים רבים אחרים שאיתם שיתף פעולה. הוא התמכר לאופיום, כתב את הרומן הנודע "הילדים הנוראים", שזכה להצלחה רבה בציבור ומאוחר יותר עובד לסרט קולנוע.

הוא כתב כשלושים ספרים ו-15 מחזות. ב-1963 מת ז'אן קוקטו בטירתו שבעיירה מיי-לה-פורה (בחבל איל-דה-פראנס) כתוצאה מהתקף לב, שעות מספר לאחר שנודע לו על מותה של אדית פיאף. על מצבתו נכתב: "אני נשאר עמכם".

סוריאליזם הוא זרם באמנות שפעל בין שנות העשרים והשלושים של המאה העשרים, מרכזו היה בפאריס והוא כלל ציורים, סופרים, משוררים, מוזיקאים, אנשי קולנוע ואדריכלים ועוד. מקור המילה סוריאליזם הוא מהמילה הצרפתית surréalisme, המורכבת מ-sur - מעל, ו-réalisme - מציאותיות, ומשמעותו: מעל המציאות. מילה שהגה המשורר גיום אפולינר ב-1917. הסוריאליסטים ראו עצמם כתנועה פילוסופית ומהפכנית ושילבו בעבודותיהם אלמנטים של הפתעה וחוסר הגיון.

גדי רול | במאי

Associate director, Belgrad Theatre, Coventry (2006-2008), מנהל תיאטרון באר-שבע (1993-1996), מנהל אמנותי פסטיבל חיפה להצגות ילדים (1992-1993), מורה למשחק בבית צבי (משנת 1982) וב-LAMDA (משנת 1996), מורה לבימוי אוניברסיטת תל-אביב (החל משנת 2011).

ביים למעלה משישים הפקות עבור: Belgrade Theatre, Coventry; Teatr Polski Wroclaw; American Repertory Theatre, Boston; Stari Teatr, Krakow; Rada, Lamda, Drama Center, London, תיאטרון הבימה, התיאטרון הקאמרי, תיאטרון החאן, תיאטרון חיפה, תיאטרון הספרייה, התיאטרון לילדים ולנוער ותיאטרון באר-שבע.

בין עבודותיו: "אחרון הפועלים", "דון ז'ואן חוזר מהמלחמה", "מחלת נעורים", "רומיאו ויוליה", "הדוכסית ממאלפי", "מידה כנגד מידה", "חבל שהיא זונה", "השוודים", "דון קרלוס", "אביב מתעורר", "מחכים לגודו", "1913", "הפארק", "הרציף המערבי", "מראה מעל הגשר", "האישה מהים", "חוות החיות", "בית ברנרדה אלבה", "צייד המכשפות", "אמדיאוס", "הצילו", "איפיגניה" (זוכת פרס עיצוב תאורה, 2012).

יליד 1978, בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. בין תרגומיו - תיאטרון באר שבע: "פיאף", "שחק אותה סם", "טירונות בלח", "רומיאו ויוליה". תיאטרון הקאמרי: "סיפור הפרברים", "בית ספר לנשים", "קברט", "דבר מצחיק קרה". הבימה: "הקמצן", "יחסים מסוכנים". בית ליסין: "טרטיף", "לצאת מהארון", "אוצר-יקר", "אוליבר!", "Avenue Q". תיאטרון המדיטק: "שנה עם צפרדי וקרפד". תיאטרון מסחרי: "בילי אלויט", "היפה והחיה". תיאטרון הספריה: "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "בדלתיים סגורות", "אאידה", "תשוקה", "ג'קיל והייד", "משחקי חופשה". סל"ה יורם לוינשטיין: "ליצנים של אלוהים", "אל נקמות". כתיבה - תיאטרון המדיטק: "לא דובים ולא יער", "אריה הספריה". בימוי - תיאטרון באר-שבע: "פיאף". תיאטרון הקאמרי: "תעלת בלאומילך" (עם גורי אלפי). תיאטרון הספריה: "תשוקה" (סונדהיים), "בדלתיים סגורות", "היפה והחיה". בית צבי: "אנדרה", "השגחה עליונה", "ספון ריבר". קולנוע: כתיבת התסריט "בננות", סרטו של איתן פוקס. זוכה פרס על כתיבת הליברטו ל"אדיפוס משפט האלים", פסטיבל עכו 2000. זוכה מלגת קרן אמריקה-ישראל (שרת) לבימוי בשנים 2002-2006. זוכה פרס קרן רבינוביץ' לתרגום על שם עדה בן נחום לשנת 2014 על תרגומו ל"טרטיף". זוכה פרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית מתרגם השנה 2015 על תרגומו ל"רומאו ויוליה".

עיצבה תאורה להצגות תיאטרון, אופרה ומחול. בין עבודותיה בתיאטרון - תיאטרון בית ליסין: "מקווה". תיאטרון הקאמרי: "אנטיגונה", "החגיגה" (בשיתוף הבימה). תיאטרון הבימה: "הכסאות", "אנה קארנינה" (בשיתוף עם תיאטרון באר-שבע, זוכת פרס התיאטרון על עיצוב תאורה לשנת 2007). תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה". תיאטרון באר-שבע: "המתחזה", "איפיגניה באאוליס" (זוכת פרס התיאטרון על עיצוב תאורה 2012). "רוחות", "בית ברנרדה אלבה", "קומדיה סקסית בליל קיץ", "עפיפונים". תיאטרון חיפה: 4.48 פסיכזה (זוכת פרס התיאטרון לשנת 2015 - עיצוב תאורה). בין עבודותיה בחול"ל - בתיאטרות שונים בפולין: "קרס", "מטוהרים", "פסיכזיס 4.48", "הדיבוק", "ריצ'רד III", "מלאכים באמריקה". בתיאטרון שאובינה בברלין: "בג'וגל הכרז". בשאושפיל בבון: "בעקבות הזמן האבוד". בשאושפיל על הנובר: "מקבת". בתיאטרון Toonelgroep אמסטרדם: "מאדאם דה סאד". בתיאטרות שונים ביוון: "הבכחאי", "Lithi". בתיאטרון Odeon בפריז: "חשמלית ושמה תשוקה", "פדרה". פסטיבל אלפסינה יוון: "אייאקס", "באחאי". כמו כן, עיצבה תאורה לפסטיבלים ולהקות מחול בארץ, אירופה ודרום קוריאה. בין עבודותיה באופרה - האופרה הישראלית: "המדיום", "מסע אל תום האלף", "לה טראוויאטה". האופרה הלאומית של ורשה: "דון ג'ובאני", "אותלו", "מלכת פיק", "המלך אובו", "דון קרלוס", "יוצק". האופרה הלאומית ושינגטון די.סי: "אנדרה שנייה". אופרה דה פריס: "אפיגניה בטאוריס", "מקרה מקרופוליס", "המלך רוג'ר", "פארסיפל". האופרה במינכן: "אוניג'ין", "האישה ללא צל". אופרה ריאל במדריד: "פופיה ונרונה", "אלקסטיס". אופרה לה-מונה בריסל: "מדיאה", "מקבת", "לולו". שטאטסאופרה ברלין: "דרכו של הולל". Third world Bunfight קייפטאון, דרום אפריקה: "מקבת".

כנרת קיש | מעצבת תפאורה

בוגרת תואר שני באוניברסיטת תל-אביב. מלמדת עיצוב במה באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיה האחרונות - תיאטרון חיפה: "גלגרי גלן רוס - מכונת הכסף", "דפוקים". תיאטרון בית ליסין: "האבא", "טרטיף". תיאטרון החאן: "המקצוען", "דוחקי הקץ". קבוצת התיאטרון רות קנר: "עלילות חומית", "שעת הגלגול", "הוא הולך בשדות". "Mikveh" theater J Washington D.C.

יהודית אהרון | מעצבת תלבושות

בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ביה"ס לאמנות ביולנה וביה"ס לציור של פרופסור אירנה ברילוב. זוכת פרס על שם ארנון אדר 2007. זוכת פרס התיאטרון 2014 לעיצוב תלבושות. בין עבודותיה כמעצבת תלבושות: תיאטרון באר-שבע: "בית ברנרדה אלבה", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "פרח השכונות", "רק אתמול נולדה", "מלכת השלג". תיאטרון החאן: "שיר ישן רחוק..."; "גן הדובדבנים", "אהובת הדרקון", "חוקר פרטי", "הנשים העליונות מוינדזור". אנסמבל עיתים בשיתוף תיאטרון הקאמרי: "פר גינט", "הרצל", "הדיבוק", "המלך הולך למות", "הטייפ האחרון של קראפ", "שלוש אחיות". תיאטרון הקאמרי: "בעל למופת", "נתן החכם", "מאה". תיאטרון גשר: "בין לילה ובין שחר", "וואסה". תיאטרון חיפה: "דוכסית של אמלפי". תיאטרון בית ליסין: "סיבת המוות", "טניה עולה חדשה". תיאטרון המדיטק: "מומו", "הכיתה המעופפת", "הידי בת החרים" ועוד.. כמעצבת תפאורה: תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקייה", "הכול אודות חוה", "הכל בגן", "בין חברים". תיאטרון הבימה: "הדה גאבלר". כמעצבת תפאורה ותלבושות: תיאטרון באר שבע: "חתונת הדמים", "סליחות". תיאטרון הקאמרי: "חורף מתחת לשולחן", "הפארסות של צ'וב", "העשירייה הקאמרית", "דולי סיטי". תיאטרון יידישפיל: "כוכבים תועים" ועוד...

מימין לשמאל: יהודית אהרון, נופר ברקול, גדי רול, כנרת קיש, אלוד לידור, פליס רוס

אלדד לידור | עריכה מוסיקלית ומוסיקה מקורית

כותב ומעצב מוסיקה להצגות, סרטים, פרסומות, מוזיאונים ומולטימדיה, בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בירושלים. מלמד עיצוב מוסיקה בסמינר הקיבוצים.

בין עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "באטרפליי", "זינגר", "המתחזה", "איפיגניה", "חבלי משיח". בית ברנדה אלבה, "סליחות", "אבודים ביונקרס". תיאטרון הבימה: "אלוף הבונים", "מלכת היופי של לינאן", "רכוש נטוש", "מראה מעל הגשר", "מחילה", "הבחורים בדלת ממול", "הדה גאבלר". תיאטרון בית ליסין: "על אהבה וחברות", "מקווה", "מירלה אפרת", "אחד משלנו", "הזוג המוזר", "מי מפחד מוירגיניה וולף", "אשה בעל בית". תיאטרון הקאמרי: "הבדלה", "מותו של סוכן", "ביבר הזכוכית", "דמוקרטיה", "מהגר עובר ושב", "אלקטרה". תיאטרון חיפה: "חצוצרה בואדי", "גלגרי גלן רוס" "הדוכסית מאמלפי", "עיר חופשית", "הנכד", "גיבור הלובי". תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה", "האם הטובה". תיאטרון לילדים ולנוער: "מסך הברזל", "פילים לא רוקדים בלט", "אורי", "שרה גיבורת נילי". תיאטרון המדיטק: "קרשינדו", "צבע הפנינה", "המאוהב מכיתה ו'". פסטיבל תיאטרונטו: "שעת הנעילה". פסטיבל עכו: "טרנקילה" (2007). סמינר הקיבוצים: "הממונה על יחסי אנוש". תיאטרון תמונע: "הבקכות".

קיבל את פרס מרגלית על המוסיקה להצגה "נשיקת אשת העכביש". הוציא 3 דיסקים אינסטרומנטליים, האחרון שבהם "CLOSER".

נופר ברקול | עוזרת במאי

בוגרת תואר ראשון במסלול בימוי, החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב (2016), מצטיינת דיקן. בוגרת לימודי משחק בבית צבי (2012). ליוותה אמנותית שלוש הפקות ושימשה חברה בעדה האמנותית בפסטיבל סמולבמה ה-13, אוניברסיטת תל אביב.

בימוי ועיבוד - "Schwarze Dinge", בפסטיבל Young Artists Week, אקדמיית מוצרטיואום (זלצבורג, אוסטריה), "קברכט" אופרת-כיס, מרכז תרבות, בית אריאלה.

בימוי - "תפוחים אדומים מבריקים", זוכת פרס הבימוי, המוסיקה, השחקן הראשי, שחקן משנה, פסטיבל סמולבמה ה-12, "העלאה במשכורת" קריאה מביימת, מרכז תרבות, בית אריאלה.

שירי גולן | איבון

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי 1992.

זוכת מלגות קרן שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית. זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995 ופרס הצטיינות מטעם תיאטרון באר-שבע.

בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במותה של ג'ו", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "יומן חוף ברייטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים" ועוד. תיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קיץ ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה", "בין חברים", "בית ברנרדה אלבה", "רוחות", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים", "עפיפונים". תיאטרון תמונע: "מרי סטיוארט", "השחקן", "הבכחות".

טלוויזיה וקולנוע: "המסע הארוך", "אבדות ומציאות", "המגפה" ועוד.

אביגיל הררי | מדלן

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014.

בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות על שם תלמה ילין, 2008. פרסים ומלגות במסגרת הלימודים: זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים ישראלים 2013. זוכת תחרות מונולוגים קלאסיים 2013-2014. זוכת תחרות מונולוגים קומיים 2013. זוכת תחרות שירי מחזות זמר 2014. זוכת תחרות שירי אהוד מנור 2014.

תיאטרון באר-שבע: "חתונת הדמים", "רומיאו ויוליה", "בית ברנרדה אלבה", "עפיפונים". תיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'ו", "עד ראיה". סטודיו למשחק "ERNST BUSCH" ברלין, "השאובינה: "אנטיגונה". תיאטרון המדיטק: "הידי בת ההרים". במסגרת הלימודים: "אנה קרנינה", "המחברת הגדולה", "אמת אלימה". טלוויזיה: "האיי", "מתים לרגע".

קולנוע: "למראית עין", "שחייה לילית" (זוכת פרס השחקנית הטובה בתחרות ביה"ס לקולנוע "סם שפיגל" 2013), "מנפאוואר".

גייד דייכס וויקס | מדלן

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין.

הצגות בסטודיו: "פדרה מאוהבת", "אגדות מיערות וינה", "ציאפלין". טלוויזיה: "מפלצות קטנות".

תום חגי | מישל

בוגר הסטודיו לאומנויות התיאטרון של יורם לוינשטיין. בוגר סדנת משחק בהנחיית שי זביב ואילן גנני. בוגר שיעורי משחק בהנחיית אייל כהן. מההצגות בסטודיו: "עמק המוות", "כל הזעם הזה", "יונים, חירשים", "חקירה אינטימית", "אחרי הגשם", "דלתות" (אסופת מונולוגים). תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "טירונות בלז", "איזה יופי", "חבלי משיח", "רוחות", "הצעה מגונה", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "חתונת הדמים", "עפיפונים". טלוויזיה: "תא גורדין", "100", "אורים ותומים", "המגיפה", "משפחה טובה", "מלאך של אמא". קולנוע: "יונה".

נעמי פרומוביץ' | לאו

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1995. זוכת פרס התיאטרון לשנת 1997 בקטגוריה שחקנית מבטיחה בהצגה "אנטיגונה" ופרס התיאטרון לשנת 2005 בקטגוריה שחקנית המשנה בהצגה "ריגוש". תיאטרון הספרייה: "נס של אנטוניו הקדוש". תיאטרון החאן: "החתונה", "יש מלחמה בחוף", "הא הא", "אנה גלקתיה", "קילר ג'ו", "אנטיגונה", "מידה כנגד מידה", "נוף ילדות", "שמיים", "האישה מן הים", "הבתולה מלודמיר", "צל חולף", "השחקן", "קריפס", "מילה של אהבה". תיאטרון צוותא ואנסמבל הרצליה: "יום יבשה ים". תיאטרון בית ליסין: "מכתב לנעה", "פלדה", "ריגוש". אנסמבל הרצליה: "איפיגניה", "גשם שחור", "עירם של האנשים הקטנים", "שלוש אחיות", "המתאבד", "דצמבר", "אברם". תיאטרון חיפה: "יוליסס על הבקבוקים". תיאטרון הבימה: "זרעים של שתיקה". השימוע" יצירתה של רננה רו. טלוויזיה - "דשאים סגולים", "טירונות", "המכון", "רצח מצלמים", "מילואים" "כוונות טובות", "אבודים באסיה", "מי נתן לך רישיון". קולנוע - "ערבים רוקדים", "דור שלישי".

אמיר קריאף | זורז'ר

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "ציד המכשפות", "גן ריקוי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית ליסין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוז לי גוף לי", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוח ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכול אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנטרדאם", "רוחות", "רומיאו ויוליה", "פרק ב'", "גרין מייל", "קומדיה סקסית בליל קיץ". תיאטרון הספרייה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיוזנטרופ", "שדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביזורי". פרינג': "מנגינות מוזרות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה".

קריין בחסיות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

שחקני התיאטרון לעונה 2016-2017 (לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ו
אבני תום
איתן יעל
אפשטיין עמית
ביטרמן רון
בן-דוד אודי
ברובינסקי ירון
גדני שירי
גוב ארי תמר*
גולן שירי
גורן ליאת
גרציאני תום
דוברוביץקי אנה
דייבס וויקס גייד
דנון ענבר
דקה עלאא
הגואל אוולין
הרוש אלירן*
הררי אביגיל
וינברג מיכל
זוהר עופר
חגי תום
טובלי אורלי
ינאי מיכל
כהן אורן*
כרמי יובל
ליון תמר*
מאירסון אורה
מידן זוהר*
מנקי ניר
נאה שרון*
סעדיאן יואב
סברי אורי*
עדני אדוה
פוקס סיגלית
פרומוביץי נעמי
פרץ ניר
צ'רצ'י יונתן
קיגלר דוד
קנטור ארז*
קריאף אמיר
רוטשילד ניצן*
רייך ירמי
שולמן מולי
שנל אדם
שפירא דני*
תורג'מן מעיין
* בוגרי גודמן
ביה"ס למשחק בנגב

חברי אגודת ידידים לשנת 2017 (לפי סדר הא"ב)

מייסדים
גרינברג אורית
לוצאטו את לוצאטו בע"מ
לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול -
Federation CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ

ידידים
אביסרור ג'ורג'ט ואלי - אביסרור משה ובניו
אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו
אביסרור מורן ויורם - אביסרור משה ובניו
אבקסיס משה משרד עורכי דין
עו"ד אבקסיס נסים ורינה
אליה רחל ומקס
אלמלך כוכי ומאיר
אניסמן רחל ואבני חיה
אספיס-זיו אפרת ורועי - שבלול הפקות
ביטון איתן - ORMEDIA
ביתן אפרה ועלום
בליסטרא שוש וגיל
בן אבו נועה ואדם - עידן 2000
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
בן ישי רחל ויוסי - חברת עבדה שישות בניה
בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים
בן שמואל יצחק
בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
ד"ר ברנר הלל ודורה
גז דניאלה ויוסי
גרינבאום אירית ואשר
דג'ורנו חושן ושלומי
עו"ד זהר אלי
ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים
חמו שי וטל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
ד"ר טהר הילה
משרד טולצ'ינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'
טלפר תמרה וסבג יוסי - סט. תמרה יועצים ופרוייקטים בע"מ
כחלון סימה ועקב
להב חגית ואלי
ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים
גלית ורפי לנקרי
מיטלר אורית ואורי
מסלם לינדה וראובן
נגב אקולוגיה - אגודה שיתופית חקלאית בע"מ
נגב מינרלים בע"מ
נוראל חזי ורחל
נגר אבלון וגבי - פארק הרכב גבי
ד"ר יעל סנה ועו"ד שגית ביתן
סדן דגנית ויורם
סופרו מירב ויובל
סמדרג'ה אמיליה וציון
עופר ליאורה - אחים עופר הנדסה
ענע מנור, ייזום, שיווק וניהול בע"מ
פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ
ד"ר חיים ואורנה פרלוק
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB
שדה טל
שופרן יהודית
שורק יפה ויגאל
שנר מיטל וצחי - קבוצת ארלחרוב
שקד חדווה וארז
ד"ר דורית ואלון תבור
תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים
אדמה מכתשים
Adelis Fondation/Adelis Foundation

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית
יו"ר: פרופ' אייל שנייר
ריימונד אברג'יל
קרן אוזן
אבי אטיאס
עו"ד דני אליגון
ד"ר אנגלרט מאיר
פיני בדש
ראובן בן סימון
משה גולדפרב
דניאלה גז
אשר גרינבאום
אהוד דוידסון
פרופ' צבי הכהן
עפרה חן
אהרון ידלין
דוד יוסוב
סימה כחלון
גילה לוי
עופר ליפשיץ
עליזה מנור
פרופ' ג'ורג' מרקוביץ
מאיר סהר
אריה קליינמן
אמיר רזנבלית
יוסי רייך
גלית שביט
יצחק שתיל

ממונה בטיחות
יעקב הכהן
ייעוץ משפטי
רמה לשם, עו"ד
אהוד ערב, עו"ד
מבקר חיצוני
חדד ושות', רו"ח
מבקר פנימי
אלברט פרץ, רו"ח
רופא התיאטרון
ד"ר מיקי (מייקל) גידון
דוברות ויחסי ציבור
איילת בראל

נציגות מכירה
אירית אדרי, רוד דהן, שרה דווט, סתיו לוי, יהלומית פינגל, רותם סמפסון, נטלי רפאילוב, טל שלי
אחריות משמרת
חגית שלי
שירות לקוחות
רותם אבקסיס, ליטל אודי, ליאור ביטון, שני דרורי, קארין חבאז, טל כהן, חלי סבג, אורטל קינן
רכות בקרת מנויים
יפעת הלילי
מנהלת פרויקטים שיווקיים
מזל אבר
מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות
אילנית וקנין-בקר
מנהלת מכירות אזור דרום
אושרה דנן
מנהלת מכירות חוץ
רונית קריספין
מנהלת המחלקה החינוכית
הילה ז'נסקר-פז
מחלקה חינוכית
כרמית דבורי, מאיה מימון, יעקב לוי, עידן קול
רכות מצוינות בתיאטרון
גפן אלחיאני
פרויקטור תיאטרון לילדים ולנוער
ירון שיפוני
חשבות
כנרת סברי, רו"ח
הנהלת חשבונות
שרה כהן
חשבות שכר והנה"ח
אילנית דחליקה
מזכירת התיאטרון
אירית כהן
ע. מנכ"ל
דנה מימון
מזכירת המחלקה האמנותית
ליבי בן סימון
מנהלת פרסום והפקות דפוס
שני אמור
רכות הפקות ופרוייקטים
שמרית אלימלך

רכז שיווק בניו-מדיה
מיכאל קושנר
אחריות מלבישות
לריטה מיגירוב
מלבישות
יהודית אלקיים, עינת סמואל, שנית ביטון, אביבית עמר
איפור ועיצוב פאות ותסרוקות
מרינה נודל
מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים
גילי כוכבי
מחלקת תלבושות ואביזרים
אורה קמומיל
צוות טכני
יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטור
מנהלי במה
משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם
מח' סאונד ומולטימדיה
יעקב אבודרהם, אנדריי לומונבסקי, אייל פיש, ניר רובין
מנהל טכני ומנהל מח' סאונד ומולטימדיה
אופיר ספיר
תאורה
רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך
מנהל ומעצב תאורה
שמואל מור
מנהלי הצגה
שלמה לסרי, איציק קריספין
מנהל הפקות ותפעול
יואב מהרבני
יעוץ אמנותי
עידו ריקלין
מנהל אמנותי
רפי ניב
סמנכ"ל כספים ומינהל
אורן אהרנו
מנכ"ל ומנהל אמנותי
שמואליק יפרח

להצגה "הורים איומים"

מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין | מנהל במה חנוך אברהם
עוזרת במאי נופר ברקול | תפעול תאורה שמואל מור, אלירן צדיק | תפעול סאונד יעקב אבודרהם, אייל פיש
נגנים: זיו הרפז קונטרבס, איתמר גרוס פסנתר, אלדד לידור קלידים ותכנותים | רקוויזיטור אריה לוצאטו, ארבל פורסטור
מלבישה לריטה מיגירוב | עיצוב ויצור פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים גילי כוכבי
בניית תפאורה סדנת תיאטרון | תודה לרמי תיקוני מכונת ומייבשי כביסה | עריכת תוכן לתוכניה נועה שכטר | עריכת תוכניה שני אמור

A play by **Jean Cocteau**
Director **Gadi Roll**
Translated by **Eli Bijaoui**
Set design **Kinereth Kisch**
Costumes design **Jehudit Aharon**
Light design **Felice Ross**
Music **Eldad Lidor**

The cast

Shiri Golan - Yvonne
Avigail Harari / Jade Daiches Weeks - Madeleine
Tom Hagi - Michel
Naomi Fromovich - Léo
Amir Krief - Georges

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel
Tel: 972-8-6266444
www.b7t.co.il

The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport

Beer-Sheva Municipality

The Negev Development Authority

The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

Beer-Sheva
Theatre

Les Parents Terribles

A play by **Jean Cocteau**

Director **Gadi Roll**

Translated by **Eli Bijaoui**

